

MARIA DOLORS SÀRRIES I JORDI FERNANDO Editors

« La confiança en el llibreter és vital i ha de ser un aliat; el contacte entre editor i llibreter ha de ser fluid »

Si la gent no ensopega amb el llibre no hi tens res a fer

Text: **Sebastià Bennasar**
ballaruga1@gmail.com
Foto: **Carles Domènec**

Maria Dolors Sàrries i Jordi Fernando són els editors de Meteora, un nom que evoca la planura de Tessàlia, on es troben els monestirs de Meteora, suspesos del cel o entre el cel i la terra. I al mig de la planura de Barcelona, a la Gran Via, s'aixeca aquest petit temple del saber que és tota editorial. L'Editorial Meteora va néixer el 2000 de la mà de Maria Dolors Sàrries i Jordi Fernando, provinents respectivament del món de l'ensenyament i de les arts gràfiques, i a poc a poc han aconseguit fer-se un forat en el mercat editorial en llengua catalana. Especialitzats en l'assaig i la poesia, però editors també de narrativa, es plantegen com a repte de futur fer forat en aquest sector econòmic i alhora cultural que és el món de l'edició de llibres.

Com van ser els inicis de Meteora? Com vau decidir engegar l'editorial?

Van ser una sèrie de circumstàncies. Jo (parla la Maria Dolors) vaig tenir un accident molt greu

que em va apartar durant dos anys de l'ensenyament, i ja se'm feia difícil tornar a començar i volia fer una altra cosa. El Jordi treballava de Cap de publicacions a l'Ajuntament de Barcelona, i els dos som filòlegs i teníem un projecte comú, a més de l'edat i les ganes de fer coses; i havia de ser una editorial perquè ell ja era editor d'ofici. I així va néixer la cosa, vam buscar el local i vam començar.

Va ser un acte de valentia...

I tant! Som els dos únics funcionaris que coneguem que han deixat el lloc de feina i han començat pel seu compte en una empresa privada, i tot i que era una empresa dual al principi estàvem molt sols; amb quatre parets i una taula ens vam llançar a buscar autors i autores i a anar fent...

I després de més d'onze anys, el balanç és...

Hi ha hagut de tot; et quedes amb les vivències i amb les satisfaccions i no pas amb els disgusts, però ara no entendríem la vida sense això, encara que la vida d'editor és molt dura; has de ser conservador amb els nùme-

ros i arriscat amb les propostes, i els anys també et van foradant.

« Hem de ser molt prudents, hem de controlar molt els nùmeros i seleccionar obres amb un mínim de garanties; no és l'època de jugar-se-la gaire amb autors novells, i s'ha d'olorar molt bé el mercat »

Recomanaríeu l'experiència?

Fa un temps un periodista ens va dir que volia muntar una editorial i en cap moment no li vàrem treure la idea del cap, però li vàrem explicar que costa molt vendre llibres i obtenir un cert ressò per la feina feta; però si una persona té una gran il·lusió per fer una cosa l'acabarà fent, així que l'únic que podem fer és aconsellar-lo perquè l'aventura l'emprenrà igual. Muntar una editorial és tan arriscat com muntar un taller mecànic, i no cal dir que sempre hi ha hagut dificultats en el nostre sector.

Però si n'haguéssiu de destacar una...

El problema per a les editorials petites és el de la distribució. Les

editorials grans s'autodistribueixen i el problema per als petits és la distribució i el tracte amb el llibreter, perquè si el llibre es veu ja tens mitja feina feta; en canvi si la gent no ensopega amb el llibre no tens res a fer, i en aquest sentit és vital la confiança en el llibreter, que ha de ser un aliat; el contacte entre editor i llibreter ha de ser fluid.

Però ara ja teniu un nom...

En onze anys de feina ens hem guanyat un respecte. La lluita al principi és esgotadora i ara encara has de fer el mateix esforç amb cada llibre i has d'aprofitar la coneixença amb la gent.

Parlem de nùmeros, quants llibres feu a l'any?

Al voltant de la quinzena.

I quants originals rebeu?

Entre quinze i vint per setmana; és una autèntica barbaritat i aquí hi ha una feina desagradada i desagradable, perquè has de descartar el 90%, o més, del que t'arriba.

Cap on va l'editorial Meteora, una dècada després de la seva existència?

Nosaltres tenim una espina clavada, que és que l'assaig i la poesia ens van prou bé però en el camp de la novel·la ens costa sortir, i un dels nostres reptes és aconseguir que això de la novel·la ens surti bé, però és difícil per a una editorial petita, perquè és on realment combats amb els més grans. L'altra cosa que estam fent és estudiar aquesta època per la qual passam, perquè hem de ser molt prudents, hem de controlar molt els nùmeros i seleccionar obres amb un mínim de garanties; no és l'època de jugar-se-la gaire amb autors novells, i s'ha d'olorar molt bé el mercat. Ara tenim alguns llibres en cartera que ens fan molta il·lusió, i són les properes apostes: un de l'Agustí Bartra i un del Perucho; són coses que ens agrada fer i que continuarem fent.